

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: HJORDEN.

Citation: Kaalund, H. V.: "HJORDEN.", i Kaalund, H. V.: *Samlede Digte*, udg. af OTTO BORGHSENIUS , 1898, s. 222. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kaalund01-shoot-workid77640/facsimile.pdf> (tilgået 23. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte

HØNEN OG KOEN.

En lille, vanskabt løjerlig Ting
blandt Kyllingeflokken tripped omkring.
Den var tilovers, den peb og klynked,
og Alfe, som saae den, Staklen ynked:
kun Hønsmoderen rørte det ej,
hun skrugged og kaged: Pak sig sin Vej!

Forstødt af sin Slægt, det fattige Kræ
i Stalden søgte et Fristed og Læ;
der fik den Lov til at bygge og bo
i Baasen hos den godmodige Ko.
Dens kjæreste Plads var paa Koens Ryg,
der jaged den bort baade Fluor og Myg.

HJORDEN.

Og har Du aldrig set det før,
da stil Dig ud ved Bondens Dør,
naar med et lystigt Piskeknald
han aabner for sin Vinterstald,
naar Hjorden Vaaren føler
og strækker sig og brøler.

Ej Røgteren kan holde Styr:
Ubændig stanges Tyr med Tyr,
og Kvie, Føl og Ko og Hest,
de løbe ud mod Øst og Vest,
det dundrer højt i Marken
af deres Hoves Sparken.

HUNDEHVALPEN.

Den var saa buttet, saa trind og blød,
dens lille Snude var rosenrød;
ej mere den ønsked i Verden, naar
den fik af sin Moder en Mælketaar.
Da den fik Øjne og kunde se,
hvor maatte alle Smaabørnene le!
da logred den med sin lille Hale,
den kunde jo sletikke bedre tale.
Ej! tænkte den, hvad er det for en Ting?
Saa rendte den efter Halen omkring,
men Halen løb med; da bjæffed den: Vaf!
det spaaede dens Moder sig Meget af.